

מ"ת 2140/11/19 - מדינת ישראל נגד יוסף אשכור, רביע דהנה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 2140-11-19 מדינת ישראל נ' אשכור(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 413991/2019
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל מבקשת
משיבים
1. יוסף אשכור (עציר)
2. רביע דהנה (עציר)

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות ניסיון לעבירות נשק, שיבוש מהלכי משפט והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית.

העובדות עפ"י כתב האישום -

2. במועד לא ידוע קיבל אדם שזהותו אינה ידועה למבקשת (להלן: "המזמין") את רישיון הנהיגה של נועם מלסה.

3. ביום 19.8.19 פנה המזמין לספק המציע כלי נשק ברשת הדארק-נט, מבלי שידע כי הספק הוא סוכן במחלקה לביטחון המולדת בארה"ב (להלן: "הסוכן"), וסיכם עמו על רכישת אקדח מסוג גלוק 19 תמורת סך של \$1,400, ומסר את כתובת דואר אלקטרונית שאינה קיימת על שם נועם מלסה.

4. ביום 31.8.19 הודיע הסוכן למזמין כי ההזמנה נשלחה ומסר לו מס' משלוח למעקב (להלן: "מס' מעקב").

5. המחלקה לביטחון המדינה בארה"ב דיווחה למשטרת ישראל על העסקה ופרטי המשלוח.

6. ביום 20.9.19 בתיאום עם המשטרה, הושטל ע"י חברת דואר ישראל מס' מעקב במערכת הדואר באופן שנחזה כאילו המשלוח הגיע לארץ.

7. החל מיום 2.10 פנה המזמין לדואר מס' פעמים כשהוא מציג עצמו ככזב כנועם מלסה, על מנת לברר מיקום המשלוח ומועד איסופו מסניף הדואר בצ'ק פוסט.

8. ביום 15.10 הודיעה נציגת הדואר למזמים כי המשלוח הגיע לסניף, וממועד זה ואילך פעל המזמין על מנת לשכור שירותי חברת שליחויות לאיסופו.
9. ביום 16.10 תיאם המזמין עם חברת שליחויות "ספידו" כי שליח מטעמה יגיע אליו לרח' וינר יוסף 14 בחיפה לאיסוף יפוי כח ותעודה מזהה לצורך איסוף המשלוח.
- בשעה 15:11 לערך הגיע השליח לכתובת האמורה, והמזמין הודיעו כי יצא מהבית ועל כן יפוי הכח ותעודה מזהה נמצאים בצידינית בבניין. השליח אסף תעודה מזהה של נועם מלסה, יפוי כוח כביכול מטעמו וכסף עבור השליחות, ונסע לסניף הדואר בצ'ק פוסט לאיסוף המשלוח.
10. בשעה 15:22 לערך הגיע השליח לסניף ואסף קרטון ובתוכו חפץ הנחזה לאקדח מסוג גלוק 19 שהטמינה המשטרה (להלן: "החבילה")
11. במועד שאינו ידוע למבקשת סיכם המזמין עם המשיבים כי יעקבו אחר השליח לצורך קבלת החבילה לחזקתם.
12. בשעה 15:23 הגיע לסניף הדואר רכב מסוג יונדאי בצבע כחול בבעלות המשיב 2 (להלן: "הרכב"), ובו המשיבים.
13. השליח נסע מהסניף לרח' וינר יוסף 14 כשהרכב נוסע בעקבותיו. השליח הגיע למקום והתבקש לשים את החבילה בצידינית. כשראה השליח אדם יושב ומעשן בסמוך למקום, התקשר למזמין והודיע שאינו מעוניין להשאיר את החבילה במקום. המזמין ביקש מהשליח לנסוע לרח' פאר ולמסור את החבילה לחבר שלו.
14. בשלב זה סיכמו המשיבים עם המזמין כי השליח ימסור את החבילה לחזקתם.
- כשהגיע השליח לרח' פאר, המשיב 2 יצא מהרכב ניגש לשליח בסמוך לשעה 15:45, אסף את החבילה והמשיבים נסעו מהמקום.
15. מהלך הנסיעה פתח המשיב 1 את החבילה. כשהבחינו המשיבים בכבלים בחבילה, עלה חשדם כי עוקבים אחריהם, ועל כן הורה המשיב 2 למשיב 1 לזרוק את הקרטון. הרכב עצר ברח' משאש, המשיב 1 יצא מהרכב וזרק את הקרטון בצידי הכביש.
- המשיבים המשיכו בנסיעה לרח' לירז אקסלרוד - רח' ללא מוצא, שם עצרו את הרכב. המשיבים פירקו את האקדח, ואז המשיב 1 השליך מהרכב 3 חלקים של האקדח.

בשלב זה נעצרו המשיבים ע"י המשטרה.

16. ברכב נתפסו חלק נוסף של האקדח וסמים מסוכנים מסוג חשיש.

המשיבים חלקו על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית.

17. לטענת המשיבים, אין חולק שלא הזמינו את האקדח, ואין כל ראיה המעידה על מודעותם לתוכן החבילה והימצאות אקדח.

18. כמו כן, בפועל המשיבים קיבלו אקדח דמה, אותו כביכול, פירקו וזרקו מהרכב.

הכרעה -

19. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה. מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירכות וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).

ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראיית בשלב הלכאורי.

ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת לכאורית (בש"פ 2571/11).

שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

הראיות הקונקרטיות בתיק -

20. דו"ח צפייה של בשאר סעדי מיום 24.10 במצלמות האבטחה בסניף הדואר בצ'ק פוסט מיום הארוע

- 16.10

קטנוע של השליח מחנה מול הדואר בשעה 15:22, ובשעה 15:23 עובר הרכב במקום.

שעה 15:26 ניתן לזהות את לוחית הזיהוי של הרכב מחוץ לסניף.

15:32:35 הקטנוע עוזב את הסניף, ובשעה 15:32:52 הרכב נוסע בכיוון הקטנוע.

21. **דו"ח פעולה של רס"ב יורם ישראלי מיום 16.10, על פיו בחיפוש ברכב השייך למשיב 2 מועד מעצרם של המשיבים, נמצא, בין היתר, חלק של אקדח (קנה) בצבע זהב מתכת ובסופו פלסטיק שחור על השטיח של הנוסע ליד הנהג ותעודת זהות ע"ש מלסה נועם בדלת קדמית ימנית**

22. **דו"ח פעולה של אופק פיטרקובסקי, על פיו ביום הארוע שמע בקשר כי לאחר ששליח הדואר אסף חבילה בקרטון חום, הגיע לרח' פאר בצמוד לרכב ומסר את החבילה .**

השוטרים החלו בנסיעה מבצעית אחר הרכב על מנת לבצע מעצר של יושביו, ובהגיעם לרח' לירז אקסלרוד זיהה את הרכב במצב עצירה מוחלט עם חלונות קדמיים פתוחים, ושני גברים יושבים בו. השוטר זיהה את הנוסע ליד הנהג משליך פעמיים ביד ימין חפץ בצבע שחור לכיוון המסלעה.

השוטר אופק עצר את הנהג שזוהה כמשיב 2. עם מעצרו של משיב 1 נשאל למה העיף את החלקים, והשיב "זה לא שלי, קיבלתי משליח"

23. במזכר מיום 20.10 מציין המפקח פיטרקובסקי בהמשך לדו"ח הפעולה האמור, כי עם זיהוי הרכב ברח' לירז אקסלרוד, כאשר התקרב לרכב, הנוסע ליד הנהג, הבחין בו ויצר עימו קשר עין. לאחר שזיהה אותו מתקרב אליו, השליך את חלקי האקדח.

24. **דו"ח פעולה של עמנואל אדוני על פיו טרם מעצרו של המשיבים הבחין כי הנוסע ליד הנהג השליך בידו הימנית חפץ שחור 3 פעמים. מהלך סריקה במסלעה הבחין ב- 3 חלקים של נשק מסוג גלוק - מחסנית, גוף הנשק וחלקו העליון.**

25. **תמלול הקלט אודיו שהותקן בחבילה -**

בחור: אה חביבי, התעדת זהות שלו, הכל פה...

בחור: תזהר עוקבים אחריך

בהקלטה נוספת -

בחור: אה, בסדר, יש (לא ברור) זה מלחיץ...

בחור: תסתכל מה יש בה, חסר לה משהו, יש בה משהו.

בחור: מה הכבלים האלה

בחור: תזרוק אותה פה, עוקב אחרינו

26. ממצאים פורנזיים -

נמצאה ט.א של המשיב 1 על הקרטון שהכיל את האקדח.

27. הודעה נועם מלסה 17.10 -

עובד כשליח, רישיון פג תוקף אבד לו, ולא הזמין דבר מחו"ל.

28. הודעה של גאסם קרעאן, שליח בחברת ספידו מיום 17.10 -

הגיע שלשום לדואר ברח' המוסכים לאחר שיחה עם המזמין של החבילה, על מנת לאספה, אולם סירבו לתת לו אותה ללא יפוי כוח. אתמול נשלח לרח' וינר יוסף 14 לקבלת יפוי כוח. כשהגיע התקשר ללקוח, שאמר לו שיצא מהבית והודיע שהכסף ויפוי הכוח נמצאים למטה בסוף הבניין בצידינית.

בצידינית היו רישיון נהיגה של אדם שאינו זוכר את שמו ממוצא אתיופי ויפוי כוח. אסף את החבילה וחזר לכתובת האמורה, וכשהתקשר שוב ללקוח ביקש ממנו שישים את החבילה בצידינית למטה. ראה מישהו מעשן שם וחשש שיקח את החבילה. על כן, הלקוח הודיע לו שיצור קשר עם חבר שיקח ממנו את החבילה וביקש שיסע לרח' פאר.

כשהגיע לרח' פאר הגיע אליו אדם שאמר לו ששיגעו אותו על החבילה, והוא מסר לו אותה.

29. הודעות המשיב 1 -

טען שהמתין עם המשיב 2 ברכבו בשכונת יד לבנים לשליח טלגראס, הגיע שליח שאל אם שמו אחד, למרות שהשיב בשלילה, מסר לו את החבילה.

לטענתו פתח את החבילה כי רצה לראות מה יש בפנים, וכשראה את הנשק זרק אותו מהחלון, ואז הנשק התפרק. את הקרטון זרק במקום אחר. (16.10)

בהודעה שנייה (28.10) מסר כי לא היו עם הרכב בסניף הדואר בצ'ק פוסט, ולא יודע איך הגיעו לרח' ללא

מוצא בו עצרו סופו של יום, כאשר המשיב 2 חיפאי.

טען כי למרות שהחבילה לא הייתה ממוענת אליו, נסע עימה למקום אחר מאחר ואינו שפוי, נוטל תרופות ומטופל ע"י פסיכיאטר. חשב שמדובר בסמים להם חיכה, אבל השליח לא ביקש כסף. לא ידע להבהיר אם אכן אינו שפוי כטענתו, כיצד ידע להבחין כי משהו "מוזר ומסריח" בכל הסיפור, כדבריו.

30. הודעות המשיב 2 -

הכחיש קשר לארוע, טען שלא נפגשו עם שליח, לא קיבלו שום חבילה והמשיב 1 לא זרק דבר מחלון הרכב. לטענתו נסע עם המשיב 1 לסידורים, אולם לא ידע להבהיר מה עשו ברח' ללא מוצא.

ביתר החקירות שמר על זכות השתיקה (ראה חקירות מיום 20.10, 28.10, 29.10)

גם מהלך עימות בין המשיבים, המשיך והכחיש המשיב 2 גרסת המשיב 1 וטען "לא הייתי איתו ולא לקחתי איתו שום חבילה מהשליח", בהמשך שמר על זכות השתיקה.

31. כאמור, אין בכוחה של שתיקת נאשם כדי ליצור את ה"יש" הראייתי, כלומר את גרעין הראיות לכאורה הנדרש, אך יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת. (ראה - דברי כב' השופט ג'ובראן בבש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד (5), 200 בעמ' 206; בש"פ 1171/04 מדינת ישראל נ' שמעון(שמיעה) עמר (טרם פורסם); בש"פ 686/04 וחיד חטאר נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם)).

32. ממארג הראיות עולה כדלקמן -

א. המשיבים עקבו אחר השליח ממועד הגיעו לסניף הדואר בצ'ק פוסט ועד המען בו אמור היה להותיר החבילה.

ב. יש סתירות בגרסאות המשיבים כך שבעוד המשיב 1 טוען כי עצרו ברח' פאר, המתינו לשליח טלגראס ואספו את החבילה, המשיב 2 מכחיש שפגשו שליח או אספו חבילה.

ודוק- ברכב המשיבים נתפסו סמים כך שברור כי אם אלו נתקבלו "טרם" הגעת החבילה (ולפי דוח הצפיה ברי כי לא נתקבלו לאחר מכן), הרי מכך אתה למד כי המשיבים לא ציפו לשליח שיעביר להם סמים!

ג. המשיב 1 לא ידע להבהיר אם אכן כטענתו הרגיש שמשהו אינו כשורה כשנמסרה לו החבילה - הן לאור גודלה והן לאור העובדה כי השליח לא לקח כסף, מדוע בכל זאת, המשיך

בנסיעה עם המשיב 2, לפרק זמן לא מבוטל.

ד. בהקלטה שבוצעה מאודיו שהותקן בחבילה עצמה, לא עולה כי המשיבים הופתעו למצוא עם החבילה את תעודת הזהות של נועם מלסה. מהכוונת השליח לרח' פאר ברור כי מזמין החבילה עמד עם המשיבים בקשר.

עוד עולה, כי משחשדו המשיבים שעוקבים אחריהם לאחר שנמצאו כבלים בחבילה, הורה האחד מהם לשני "לזרוק אותה"

ה. טענת המשיבים כי לא הייתה להם מודעות להמצאות של אקדח בחבילה, ועל כן משהבחינו בנשק נבהלו וניסו להיפטר ממנו - אינה עולה בקנה אחד עם התנהגותם לאחר איסוף החבילה. הדבר בא לידי ביטוי הן מהקלטות שבוצעו כאמור לעיל, והן **בעובדה כי משראו את הכבלים בחבילה, החליטו לזרוק רק את הקרטון. המשיבים עוברים עם תכולת החבילה רחוב, לאחר זריקת הקרטון ועד זריקת האקדח עצמו.** ראה דו"ח פעולה רס"ר תומר דהן המלמד על המרחק בין חבילת הקרטון ובין מציאת מקום המעצר

ו. אין הסבר מדוע האקדח לכאורה נזרק בחלקים (ולטענה כי נזרק ו"התפרק", עולה הקושיה מדוע נמצא רכיב ברכב).

ז. כאמור במזכר של המפקח פיוטרקובסקי מיום 20.10 המשיב 1 השליך את חלקי האקדח **רק לאחר שהבחין בשוטר ויצר עימו קשר עין.** גם מדוח זה עולה כי מדובר ברחובות שונים, בין זריקת הקרטון ובין זריקת חלקי הנשק.

ח. פרק הזמן שעבר בין פתיחת החבילה לכאורה (זריקת הקרטון) ובין זריקת הנשק, הוא כזה המלמד על מודעות. **ראה דו"ח דוד פיחה מיום 16/10.**

33. לאור האמור, שוכנעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיבים. נסיבות האיסוף, הגרסאות שמסרו הנאשמים, המעקב אחר השליח, פרקי הזמן, כל אלו מביאים למסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום. אמנם מדובר במסכת ראיות נסיבתיות, אך המארג הכולל מצביע על התנהגות מפלילה, וגרסאות הנאשמים אינן יכולות לעמוד; העובדה כי האישום מקל (שכן לא הוכחה קשירת קשר עם המזמין ליבוא, והאישום הנו בניסיון בלבד לנשיאה והובלה), אינה משנה המסקנה.

בבש"פ 4830/18 **דרבאס נ' מדינת ישראל** (30.07.2018) קבע כב' ביהמ"ש העליון:

ביהמ"ש יכול להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים גם אם כל הראיות לכאורה הן נסיבתיות. עליו לבחון האם הראיות הנסיבתיות הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. (כאן ההסברים מופרכים ואינם יכולים לעמוד)

בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל (16/08/18):

ניתן להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים גם כשכל הראיות נגדו נסיבתיות, ובלבד שהמארג הכולל יוצר על פניו מסכת רצופה של ראיות מפלילות שיש בה כדי לבסס הרשעה, ובלבד שהמסקנה המפלילה תגבר בברור על כל תיאוריה עובדתית חלופית אחרת; במקרים חמורים במיוחד, בפרט כשבעבירות המיוחסות לנאשם טבועה מסוכנות אינהרנטית, תפחת עוצמת הראיות הנדרשת על מנת להורות על מעצרו עד תום ההליכים. (כאן המסקנה המפלילה גוברת על כל טענה אחרת)

בש"פ 6293/18 קאיד אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (03/10/18):

ניתן להורות על הארכת מעצר עד תום ההליכים גם שעה שמדובר במסכת ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שאלו עוצמתיות על פניהן, ושילובן יחד יוצר על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה שיכולה לבסס הרשעה; בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטת נאשם לשמור על זכות השתיקה, תהווה השתיקה ראיית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבתיות שבהן. כך לצורך הרשעה של נאשם, ומקל וחומר לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר עד תום ההליכים. (כאן אמנם אין "שתיקה" אך גרסאות המשיבים מגלות פירכה פנימית, והגיונם של דברים משתלב בהתאם לאישום).

34. אשר לטענה בדבר "חרטה" - אין בה ממש; חרטת נאשם יכולה להתבצע לפני ביצוע עבירות נשוא כתב האישום, אך לא לאחר השלמת מרכיב העבירה. לא זו אף זו - טענת חרטה מאשרת קיומו של ניסיון, ומחייבת מתן גרסה מהמשיבים (ראה גם ע"פ 5271/09 פלוני נ' מ"י המפנה לע"פ 401/99 מצארווה).

35. למקרה דומה בו טענו נאשמים כי לא ידעו בדבר תכולת חבילה, והורשעו בדין אפנה לע"פ 2518/16 יצחקי נ' מ"י. כב' השופט עמית מנתח סיטואציה דומה מאד למקרה בפנינו, וקובע כי גם נאשם הטוען כי לא ידע מה מכילה חבילה, עדיין ניתן לייחס לו ידיעה "בעצימת עיניים", מכוח סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין (ראה סעיף 9 לפסק הדין).

36. סופו של דבר - הגם שמדובר בראיות נסיבתיות, הגעתי לכלל מסקנה בדבר קיום תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת האישום

ניתנה היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

